

ΧΩΡΙΚΗ ΝΕΑΝΙΣ ΤΗΣ ΒΡΕΤΟΝΙΑΣ.

τὸ βραχὺ χραπεδόν της (jupe), τὸ δποῖον δ χρόνος εἶχε θυσανώσει κάτωθεν, ἀρίνεν ἀκαλύπτους δόλοκλήρους τὰς μελαχροινὰς κνήμας της ἀποληγόντας σίς δύο πόδας χαρίεντας καὶ ὡραιούς. Δέν ήτο πλέον πεῖς, θέν ήτο εἰςέτι νεᾶντς. "Οιαν ἐπλησιάσαμεν, ἔγέλασε μὲ τὸ σαρκαστικὸν ἔκεινο μειδίαμα τῶν νεῶν, μειδίαμα αἴσιας τὸ δποῖον ἔξερχεται ἐκ τῆς καρδίας τῆς ἥλικιας ταύτης, δῶς οἱ κάλυκες ἔξερχονται ἀπὸ τὰ δένδρα τὸ ἔχρ. Μᾶς ἔθεώρι, μὲ κεφαλὴν κλίνουσσαν ὡς τὴν τοῦ πιποῦ, τὸ δποῖον ἀκροῦται, ἔχουσα προστένη καὶ τὰς μικράς της χεῖρας τεθειμένας ἐπὶ βάζτρου λευκοῦ: μία τῶν κνήμων της τολίσσεται ὑπὸ αὐτῆν, ἡ δ' ἔτερα χρέμαται μετὰ χαρίεσσης ρωγμείας. Πόσον θελκτικὴν εἰκόνα παρίσα τὸ καθήμενον αὐτὸ τέκνον ἐπὶ τοῦ ἐρειπωμένου τοίχου, ἐν τῷ μέσῳ ἡγισμένων βάτων καὶ ὑπὸ διαιγῆ σύρανθ! Σπῆρχεν εἰς τὸ σχῆμα του, εἰς τὴν ἐνδυμασίαν του, εἰς τὴν θέσιν του, τόσην ἀτημέλητος κομψότης, τόσην ἄρμονικὴν ζωικότης, ὡςτε προέξενε ἀκραν εὐαρέστειαν εἰς τὸ παρατηροῦν βλέμμα: εἶναι μελέτη ἀξία τῆς γραφίδος τοῦ Δοθέρου. »

"Η ἀντίθεσις δὲ τοῦ διι ἐι παιδίον πλῆρες ζωῆς καὶ δυνάμεως θίγει, διὸ τοῦ ποδὸς, μειδιῶν κεφαλὴν νεκροῦ, ἔχει μυθολογικὸν τι καὶ θελκτήριον συνάμα. Εἶναι εἰκὼν ἐξ ἐκείνων τὰς δποίας ἀγαπᾶ δ Σπικσπεῖρος, δ μέγας οὗτος ζωγράφος τῶν ἀνιθετικῶν ἐμπνεύσεων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΙΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

— 5 —

Κατὰ τὸν IZ' αἰῶνα οἱ Τάρταροι μαρδτζοῦ κατέκτησαν τὴν Σινεκήν, ἀλλὰ δύναται τις εἰπεῖν διι ὀλίγον δισταρον, ὃν μέσω εἰρήνης, οἱ Σίναι κατέκτησαν τοὺς νικηταίς των.

Πραγματικῶς, δ προκεχωρημένος πολιτισμὸς τῆς οὐρανίας αὐτοκρατορίας, η θρησκεία, η ήθική, η ἐπιστήμη, αἱ τέχναι αὐτῆς, διετήρησαν εἰς τοὺς ιθαγενεῖς ὑπεροχήν τινα δεικνυομένην εἰς τοὺς Ταρτάρους στρατιώτας. Η πολιτικὴ ἔξουσια ἐμεινεγκ ξωτέρε

ΣΥΝΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ.

τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐπιβρέφῃ τῆς στρατιωτικῆς· τὰ γράμματα τὴν ἔκυρίευσαν διὰ τῶν δπλών.

Βλέπει τις συνεχῶς, λέγει δὲ Δαβῆς, στρατιωτικὸν τινὰ μαυδαρῆνον τοῦ ὑψηλοτέρου βαθμοῦ, πορεύμενον πεζῇ, ἐνῷ πολιτικός τις ἀξιωματικὸς ὑπόδεστορος ἦθελε θεωρηθῆ ὡς ἀπόβλητος τῆς θεοώς του ἐὰν δὲν ἐνεφανίζετο εἰς διώχην τέθριππον. Οἱ στρατιωτικοὶ μαυδαρῖνοι οὐδὲ τὴν ἄδειαν ἔχουσι μάλιστα νὰ μεταφέρωνται οὕτως.

Ἄλλως τε, οὐδενὸς ἐφείσθησαν διὰ νὰ ἴνισχύσωσι τὴν παιδείαν ἐν τῷ στρατεύματι. Ἀπαντεῖ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς αὐτοκρατορίας ὑπόκεινται εἰς τὸ ιδιαιτερού δικαστήριον τοῦ Κέπιγχ, δυτικού, πάλιν καὶ αὐτὸς, ὑπόκειται εἰς ἄλλα δικαστήρια. Τὸ συμβούλιον τῶν προσόδων παρέχει τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια εἰς τὸ στρατεύμα, τὸ δὲ συμβούλιον τῶν δημοσίων ἔργων τὴν ὅλην.

Τὰ καλήτερα ταρταρικὰ στίφη εἰσὶ τεταγμένα ὑπὸ δικῶν σημαίας κιτρίνας, λευκᾶς, ἵρυθρας καὶ κυανᾶς, ἐκάστη τῶν ὅποιων περικοσμέται, μὲ τὰ χρώματα τῶν λοιπῶν. Ἡ πρασίνη σημαία διεκρίνει τὰ σινικὰ στρατεύματα. Ἡ διαιρεῖσις γινομένη διὰ μιᾶς σημαίας ταρταρικῆς συνίσταται, λέγουσιν, ἐκ 10,000 ἀνδρῶν ἦτοι τὸ δόλον ἐξ 80,000 στρατιωτῶν. Υπάρχει ἐπὶ πλέον καὶ πολιτοφυλακὴ εἰς τὰς ἐπαρχίας, χρησιμεύουσα μόνον εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ βαθμοὶ τῶν στρατιωτικῶν (ώς καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων) διαχρίνονται ιδιαιτέρως διὰ τοῦ χρωμάτος τῆς σφαῖρας, ἣντις ὑπέρκειται τῶν κωνοειδῶν σκευφωμάτων· αἱ σφαῖραι αὗται εἶναι ἵρυθραι, ἀνεικοῦν κυανοῦ, κυανοῦ βαθέως, ἐκ χριστάλλου, ἐκ λίθου λευκοῦ, ἢ ἐκ χρυσοῦ, καὶ μέ τινας τροποποιήσεις, χρησιμεύουσι νὰ δηλώσωσι τὸ καλούμενον αἱ γέναι τάξεις.

Ἐκάστη σφαῖρα συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος σημείου, ἦτοι: ἀπὸ δύο τεμάχια ὑφάσματος μεταξιῶν κεντημένου, ποδιάσιν τὸ τε μῆκος καὶ πλάτος, καὶ παριστῶντος πινγὸν ἢ τοιοῦτον τι ἕτερον. Ἐμφότερα τίθενται εἰς τὸ ἔνδυμα τῆς τελετῆς, τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ στήθους, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ῥάγεως· καὶ προ-

σαρτῶνται διὰ τίνος περιδεράτου κατερχομένου μέχρι τῆς ζώνης.

Οἱ μεγαλήτερος στρατιωτικὸς βαθμὸς εἶναι δι τοῦ Τσιάγκ-κιοὺν ἦτοι τοῦ Ταρτάρου στρατηγοῦ, ὃς τις διοικεῖ τὰ τακτικὰ στρατεύματα τῆς ἐπαρχίας τοῦ Καντάρου. Ἡ θέσις αὐτῆ δὲν δύναται νὰ κατέχεται ὑπὸ Σίνου, ἀλλ' εἰς Σίνας δύναται νὰ καθέξῃ θέσιν βοηθοῦ. Υπὸ τοὺς ἀνωτάτους τούτους ἀρχηγοὺς ἔπονται ἀξιωματικοὶ ὑπεξόσιοι, νομίμως προδιδαζόμενοι ἀπὸ τὸν ἐσχατον βαθμόν, ἀναλόγως τῆς φυσικῆς δυνάμεως των καὶ τῆς ἐπιτιθειότητος εἰς τὸ νὰ βίπτωσι τὸ βέλος, ἀναλόγως τῆς δραστηρίοτης καὶ τοῦ ζήλου, δην ἀναπτύσσουσιν εἰς περιστασιν ἐμφύλιου ρήξεως ἢ ἐπαναστάσεως.

Περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἔθνοφυλακῆς, τὸ διλικὸν ποσὸν τῶν στρατευομένων διὰ τῆς μισθοδοσίας τῆς κυβερνήσεως εἶναι 700 000, δην τὸ πλεῖστον μέρος διαμένουσιν εἰς τὴν ἑταίρην των, καλλιεργοῦντες τὴν γῆν ἢ ἔξασκοῦντες ἀλλα ἐπαγγέλματα. Ἡ ἔξις αὐτῆ εἰς τόπον φίλον τῆς εἰρήνης, καθιστᾷ τὸ στρατικὸν στάδιον ἀξιοζήλωτον, δίδει εἰς τοὺς στρατιώτας τὸ εὖ εἶναι, τούλαχιστον δημοιον τῶν λοιπῶν πολιτῶν.

Τὸ δέκατον τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἔξαρχει διόλας τὰς πληρωμὰς τοῦ στρατεύματος.

Ἡ αὐθάδης γενναιοφροσύνη δὲν θεωρεῖται πανιλῶς ὡς προτέρημά τι εἰς τὴν σινικὴν τάχτικήν: ἔχουσι μάλιστα τὸ δημώδες τοῦτο ἀξιώμα: «Οἱ θρασσοῖς καὶ ἀλαζόνες στρατιῶται εἶναι νικημένοι.»

Ἡ στρατιγικὴ πανταχοῦ διακρίνεται διὰ τῆς μεγίστης περιστέψεως, ἡνωμένης μετὰ πολλῆς δυσπιστίας.

Ἡ Σινικὴ εἶναι ἐν συνόψει διλιγότερον δργανισμένη διὰ τὸν πόλεμον ἢ διὰ τὴν εἰρήνην· διότι δὲν εἶναι χῶρα κατακτητική. Ἀλλ' ἔχει ίσχυρὰν δύναμιν ἀμύνης, ἣν χρεωστεῖ εἰς τὸν ἀξιοθαύμαστον δργανισμὸν, εἰς τὴν ἐνότητα, εἰς τὰς προλήψεις τῆς ἐναντίον τῶν ἄλλων ἔθνων τῆς ὑδρογείσου, εἰς τὴν ὁμοφροσύνην τοῦ θρησκεύματος τῶν πολιτῶν πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ πρὸς τὸν νόμον.